

V Ptuj:

Veličastna proslava 700 letnice prihoda minoritov

Slovesnosti so se udeležili: ministra dr. Krek in Snoj ter škofje dr. Tomažič, Mileta in Čeng

Ptuj, 6. avgusta.

Ze od petka je starodavni Ptuj ves spremenjen. Vse mesto živi pod tisoč mogočih proslav 700 letnice samostana oo. minoritov. Vse mesto je zavito v zastave. Mnogoštevilne hiše so okrašene z venci, razkošno pa je okrašen Minoritski trg pred samostanom, na katerem so se odirale glavne točke veličastne proslave. Množice okoličanov, gostov od blizu in daleč, že dva dni valove po ulicah ter dajejo mestu svečan izraz.

Proslava 700 letnice, odkar so prišli v Ptuj oo. minoriti, se je pričela že v petek zvečer. Ob 7 je bila v minoritski cerkvi pridiga, ki jo je imel p. Odilo Hajnšek, slovesen blagoslov pa je podelil šibeniški vladika škof Mileta. Ob 8 se je začela, za proslavo 700 letnice minoritskega samostana nalašč napisana igra »Kuga«, opereta našega znamenitega ustvarjalca iger g. Petančiča. Obširno samostanski dvorišče se je tokrat pod spretnim vodstvom režiserja, člana mariborskega gledališča g. Groma, spremenilo v veličastno pozornico, na kateri so se vrstile pester slike resničnih dogodkov, ki so se v dobi kuge odigrale v Ptuj. Prvi predstavi je prisostvovala veličastna množica ljudstva, ki je z veliko pozornostjo in zbrano sledila prizorom na odru, katere je spretno vodil režiser g. Grom.

Mladinski dan

Včeraj, v soboto, zjutraj so naši otroci osvojili ptujsko mesto. S Ptujkega polja, Slovenskih goric, iz Haloz so prihajale množice mladine, da se tudi ona spomni oo. minoritov, ki so skozi 700 let delili duhovne in telesne dobrine.

Ob 9 dopoldne so se otroci uvrstili v sprevod in krenili na Minoritski trg, ki se je v tem času spremenil v hišo božjo, saj so bile darovane kar tri sv. maše. Pristrčno pridigo je imel p. Innocenc Končnik, sv. mašo pa je za mladino daroval šibeniški škof dr. Mileta.

Popoldne ob 2 je bila mladinska predstava igre »Kuga«, nakar se je mladina vsa vesela ob glasnem petju pričela razhajati na svoje domove. Ob 8 zvečer je bila tretja predstava »Kuge«. Ta predstava je v vsakem oziru še bolj uspešna kot prva predstava v petek in se je udeležilo tudi še mnogo več ljudi. Kmalu po odhodu mladine so začele po mestu valovati ostale množice ljudstva, ki so se v večernih urah porazdelile deloma k igri, deloma po cerkvah in po ulicah, po katerih so hodile velike množice spoštovalcev očetov minoritov. Takoj po končani predstavi so se vse te mase zbrale na Minoritskem trgu in okrog njega k procesiji. Kmalu so zagorele plamenice. Po ulicah je tekla reka plamenic. Sv. Rešnje Telo je v procesiji nosil prost g. Greif. Ljudske množice so prepevale nabožne pesmi. Okoli pol 1 se je procesija vrnila na Minoritski trg. Reka luči se je na trgu spremenila v morje gorečih plamenic, trg sam pa je odmeval v veličastnem ljudskem petju.

Pred sv. opravilom je pridigoval p. Odilo Hajnšek, ki je v ognjenitem govoru pokazal na očističnem zgled sv. Frančiška in blagoslovil delo njegovih ustanov. Sv. mašo je daroval prost Greif. Najlepši prizor se je nudil pri povzdigovanju, ko so spet zagorele plamenice, ki so jih ljudje dvignili visoko nad glave v pozdrav Najsvetjšemu, ki ga je mašnik z močjo svoje molitve priklkal na oltar.

Kakor se je oko napaslo ob čudovitem pogledu na goreče plamenice, tako se je uho veselilo ob pesmi »Pridi molit, o kristjan!«, ki jo je ljudstvo z vso iskreno pobožnostjo in navdušenjem pelo. Petje je bilo tako lepo, kakor more privreti iz srca samo našim štajercem ob Muri in Dravi. Ob koncu sv. maše je iz tisoč grl zadonela zahvalna pesem, s katero so se Ptujčani in okoličani zahvalili za vse dobrine, ki so jih v teku 700 let prejeli od očetov minoritov.

Nedeljske svečanosti

Danes zjutraj so v Ptuj privrele nove množice ljudstva. Ob 6 zjutraj je bila v minoritski cerkvi sv. maša in sv. obhajilo za člane tretjega reda. Medtem pa so se v mesto zgrinjale ob množicah zvokih godbe nove množice ljudstva. Ze ob 8 dopoldne se je na Minoritskem trgu zbrala velika množica ljudi, ki so pričakovali na prihod mariborskega vladike škofa dr. Tomažiča. Ob njegovem prihodu so ga verniki navdušeno pozdravili, ravno tako pa tudi kitajskega škofa Čenga. Prav tako z veseljem in navdušenjem so pozdravili oba slovenska ministra, gradbenega ministra dr. Miha Kreka in ministra brez listnice g. Franca Snoja.

Medtem ko so se na Minoritskem trgu vršili sprejemi odličnih gostov, so se v drevoredu pred kolodvorom zbirali udeleženci za sprevod, ki je okoli pol 10 krenil po mestnih ulicah na Minoritski trg, kjer je bila slovesna sv. maša. Pred magistratom so se zbrali k defileju številni odličniki, med njimi oba slovenska ministra doktor Miha Krek in g. Franc Snoj, lavantinski škof dr. Ivan Tomažič, splitski škof dr. Mileta, kitajski škof Čeng, podpredsednik poslanske zbornice poslanec Alojzij Mihelič, senator dr. Franc Schaubach, poslanci Marko Kranjc, Franc Zebot in Franc Bajlec, zastopniki vojske z mestnim poveljnikom majorjem Markovičem na čelu, mnogoštevilna duhovščina, zastopniki ptujskih državnih in samoupravnih oblasti in številni drugi. Udeleženci sprevoda, ki so ga tvorili konjeniki v narodnih nošah in fantovskih krogih, člani fantovskih odsekov, mladi za zastavami, dekleta in mladenke v krogih in gasilci, narodne noše, tretjeredniki, članice Marijinih družb, zastopniki ptujskih narodnih organizacij in pisane skupine na lepo okrašenih vozovih, vsi ti so navdušeno vzklikali odličnikom, ki so gledali sprevod pred mestnim magistratom. Sprevod je zavil na Minoritski trg, ki je bil kmalu ves natrpan, saj so se nanj zgrnili tisoči in tisoči ljudstva.

Sv. maša in pridiga

K oltarju je ob asistenci prošta Greifa in kateheta Kolariča pristopil škof dr. Tomažič, ki je najprej imel krasen verski govor, v katerem je opisal obnovitveno delo sv. Frančiška za njegovega časa, pokazal na sličnost današnjih časov z onimi, v katerih je živel sv. Frančišek. Tudi danes je edino duh sv. Frančiška sposoben versko, moralno in socialno prenoviti današnji svet. Pridiga je sledila sv. maša, ki jo je daroval prezviziški škof dr. Tomažič. Med mašo je ljudstvo, ki je ob kraja napolnilo ves trg, pobožno prepevalo ljudske nabožne pesmi.

Zborovanje tretjerednikov

Takoj po končani sv. maši je ptujski gvardijan p. Mirko Godina začel tretjeredniško zborovanje s pozdravi vsem navzočim odličnikom in ostalim vernikom in s predlogom, da se pošljejo vda-

nostna brzojavka Nj. Vel. kralju Petru II. in pozdravne brzojavke predsedniku senata dr. Antonu Korošču in banu dr. Marku Natlačen. Vse tri brzojavke so bile z navdušenjem sprejete.

Nato je predsednik podal besedo podpredsedniku narodne skupščine g. Alojziju Miheliču, ki je govoril o verskem življenju v družini, kot glavni govornik pa je takoj za njim nastopil urednik »Slovenca« g. Franc Terseglav, ki je govoril o zemeljskem življenju tretjerednika, zlasti o njegovem odnosu do naroda in domovine.

Popoldne ob 3 je bil na samostanskem dvorišču velik koncert ljutomerskega in ptujskega pevskega okrožja, pri katerem je nastopilo 300 pevcev, vodil pa ga je predsednik Pevske zveze v Ljubljani, prosvetni inspektor prof. g. Marko Bajuk. Ob 6 je bila ponovno uprizorjena igra »Kuga«, zvečer ob 8 pa so številni udeleženci gledali veličastno umetno razsvetljavo v mestnem parku.

Lepa narodnostna prireditev v Mariboru:

Festival slovenskih narodnih običajev in plesov v Mariboru

Veličastna narodna manifestacija, ki je navdušila desetstisoče ljudi

Maribor, 6. avgusta 1939.

Včeraj in danes je Maribor pozornica veličastnih narodnih manifestacij, v katere se je čisto spontano razvil festival slovenskih narodnih običajev in plesov. Nihče pač ni pričakoval, da bo ta prvi festival tako uspel, da bodo naleteli prastari slovenski narodni običaji tudi v sedanjem modernem življenju na tolikšno zanimanje in tako veliko razumevanje. Pokazalo pa se je spet, kako je v vsakem slovenskem človeku, tudi najpopolnejšem meščanu, še vedno živa dediščina naših očetov. Običaji in plesi, ki so se izvajali, niso bili za gledalce samo krasna slika za oko, temveč tudi globoko notranje doživetje. Zato je razumljiv globok vtis, ki so ga zapustili včerajšnji in današnji nastopi pri gledalcih, ki so dali izraza svojemu oduševljenju v spontanih manifestantnih ovacijah. Razumljivo pa je tudi, da bo ta prvi festival zapustil v našem slovenskem narodnem življenju trajne sadove ter ne bo ostalo samo pri tem prvem poskusu. Tudi drugi kraji bodo odkrili svoje stare običaje ter nam jih bodo ob drugi priložnosti pokazali. Trajna bo zasluga ravnatelja folklorističnega inštituta Glasbene Matice v Ljubljani g. Franceta Marolta, ki nam je prvi začel odkrivati zaveso nad našimi slovenskimi polpozabljenimi narodnimi običaji ter nam je organiziral prvi slovenski festival, prav tako so pa velike zasluge vseh ostalih činiteljev, ki so mu pomagali, da se je ta prireditev tako krasno razvila.

Lep sprejem Belokranjcev

Mariborske festivalske slavnosti so se začele včeraj dopoldne s prihodom belokranjskih skupin. Belokranjci so prispeli z vlakom ob 11.30. Maribor jim je priredil na kolodvoru slovesen sprejem. Belokranjci sta pripeljala v Maribor predsednik društva Bela Krajina dr. Bano in metliški župan Malešič. Tisočglava množica jih je pričakovala na kolodvoru. Ko je vlak zavozil v postajo, je zaigrala vojaška godba pozdravno koračnico. Pristrčno in veselo pozdravljeni so gostje — bilo jih je 120 po številu — izstopili ter so takoj vzbudili s svojimi krasnimi živopisnimi narodnimi nošami splošno navdušenje. Mestni župan dr. Juvan jim je izrekel sledečo dobrodoščilo:

»Dragi Belokranjci! Izredno me veseli, da lahko kot župan mariborskega mesta pozdravim toliko lepih in pestrih narodnih noš iz lepe Bele Krajine. Iz vsega srca smo vam hvaležni, da ste prišli na festival in na Mariborski teden. Prinesli ste nam svoje krasne običaje ter pripomogli, da bo festival lepa narodna prireditev, ki bo pokazala našo narodno samobitnost, višino slovenske kulture in slovensko narodno zavestnost.«

V imenu Mariborskega tedna jih je pozdravil potem predsednik dr. Lipold. V imenu Belokranjcev se je zahvalil metliški župan Malešič. Pred kolodvorom so se pridružile Belokranjcem naše štajerske narodopisne skupine v narodnih nošah Beltincev. Nato se je formiral pisan, krasen sprevod s kolodvora z vojaško godbo na čelu po Aleksi Lancove vasi, od Sv. Jurja ob Ščavnici in iz sandrovi cesti, Slovenski in Gosposki ulici na Glavni trg. Tisoči in tisoči meščanov so obrobili ulice ter pozdravljali drage goste.

Manifestacijski sprevod narodnih noš po mestu

Današnje festivalske slavnosti so se začele s sprevodom sodelujočih skupin po mariborskih mestnih ulicah. Sprevod se je začel ob devetih. Skupine so se v svojih pestrih narodnih nošah zbrale na Zrinjskega trgu. Sprevod se je podal po Kolodvorski ulici, Aleksandrovi cesti, Slovenski ulici, Gosposki ulici in Ulici 10. oktobra, Slomškovem trgu, Stolni ulici, Glavnem trgu ter preko mostu na Kralja Petra trgu in nato po Tržaški cesti na Stadion. Na čelu sprevoda je šla godba »Dravec«, za njo pa so se zvrstile najprej skupine Belokranjcev, nato pa štajerske in panonske skupine. Vsaka skupina je imela svoje posebne godce. Krasen je bil pogled na te dolge,

Obrtniška razstava v št. Vidu odprta

Razstavo je odprl g. ban dr. Marko Natlačen

Ponosna in lepa šentviška meščanska šola v teh poletnih mesecih ne sameva in ni zapuščena tako kakor so prazne in dolgočasne v poletnih mesecih mnoge druge šole. Klopi in druge učne pripomočke v širnih in lepih šolskih sobah so danes zamenjali proizvodi naših pridnih in delavnih šentviških obrtnikov. Ze šesto leto prireajo letos šentviški obrtniki razstavo svojega dela. Šentviška obrtniška razstava je postala že tradicionalna in pa tudi vsako leto dragocenejša in bogatejša. S tem kar razstavljajo šentviški obrtniki v teh dneh na svoji razstavi v št. Vidu, bi se lahko postavilo vsako mesto ne samo pri nas, ampak tudi v tujem svetu. Zato ni čudno, da delo šentviških mizarjev danes zaradi solidnosti in natančnosti poznajo po vsej Jugoslaviji. Vsakoletne obrtniške razstave v št. Vidu so k temu veliko pripomogle. Prepričani smo, da bodo šentviški obrtniki tudi z letošnjo razstavo dosegli svoj cilj.

Za svoj današnji obrtniški praznik so se šentvidčani postavili tudi na zunaj. Prostor pred meščansko šolo, kjer je razstava, so okitili z zelenjem in državnimi tribarvnici. Slovesna otvo-

ritev razstave je bila napovedana za danes dopoldne ob 11. Ze pred tem časom se je pred razstavnim prostorom nabralo številno občinstvo in šolska mladina, ki je pričakovala bana g. dr. Marka Natlačen, ki naj bi razstavo slovesno odprl in ji dal s tem še poseben poudarek. Med številnimi obrtniki, ki so bili navzoči ob slovesni otvoritvi, smo opazili tudi vse krajevne činitelje, ki so se še prav posebno potrudili, da bi razstava čim bolj uspela. Tako so bili med drugimi navzoči okrajni načelnik g. dr. Maršič, šentviški župan Erjavec Karel, dalje dekan Zabret Valentin, predsednik Zveze slovenskih obrtnikov Kavka Karel, predsednik društva slovenskih obrtnikov Vrhovc Ivan. Ob prihodu bana g. dr. Marka Natlačen je bana najprej pozdravila mala deklica z lepim šopkom rož, nato župan g. Erjavec in pa dekan g. Zabret.

V daljšem govoru je nato predsednik Društva slovenskih obrtnikov g. Vrhovc Ivan pozdravil g. bana kot pokrovitelja razstave in velikega prijatelja obrtnikov. Govornik je nadalje predlagal naj se s slovesne otvoritve VI. obrtniške razstave v št. Vidu odposljejo vdanostne brzojavke Nj. Vel. kralju Petru II. in Nj. kr. Vis. knezu namestniku Pavlu ter pozdravne brzojavke ministrskemu predsedniku Dragiši Cvetkoviču, predsedniku senata g. dr. Korošču Antonu, obema slovenskima ministroma g. dr. Kreku Mihi in g. Snoju Francu ter končno še trgovskemu ministru g. Tomiču. V svojem nadaljnjem govoru je g. Vrhovc poudaril težave slovenskih obrtnikov in njihov trud ter napor za izboljšanje položaja tako mojstrov kakor pomočnikov in vajencev. Svoj govor je g. Vrhovc zaključil z zahvalo in naklonjenostjo voditelju Slovencev g. dr. Korošču, obema slovenskima ministroma g. dr. Kreku in g. Snoju in pa zlasti g. banu, ki je pokazal toliko razumevanje za težave obrtniškega stanu.

Nato je ban g. dr. Marko Natlačen odprl razstavo z nagovorom iz katerega posnemmo:

Danes otvarjam že četrto obrtno razstavo v št. Vidu. Je to že VI. obrtna razstava, ki jo je priredilo Društvo slovenskih obrtnikov v št. Vidu. Vsakoletna razstava v št. Vidu je torej dobila že značaj tradicionalnosti.

Napredek v strokovnem oziru je prinesel šentviškim obrtnikom tudi velike gmotne koristi. Zamislite se nazaj v razmere, v katerih so živeli šentviški mizarji pred I. obrtno razstavo v letu 1934! Mar ne čutite, kao zelo se je od tedaj do današnjega dne izboljšal vaš položaj? Leta 1934 se je zdelo, da bo precešen del mizarjskih mojstrov moral zapreti svoje delavnice, ker ni bilo naročil in ker so bile cene zaradi tega tako nizke, da so resno ogrožale življenje mnogih mojstrov in njihovih pomočnikov. Razstave, ki ste jih priredili in ki so se doslej vrstile leto za letom, so razširile sloves šentviških mizarjev ne le po Sloveniji, temveč tudi daleč doli na naš jug. Šentviški mizar je postal znan po svoji strokovni sposobnosti ter po solidnosti svojih izdelkov in svojih cen v teku zadnjih šestih let tako rekoč po vsej naši državi. Vsakoletna naša razstava ne pomenja samo revije vašega napredka in spopolnjevanja, ona vam namreč pridobiva vsako leto novih odjemalcev in naročnikov in po vaših delavnicah, v katerih je leta 1934 še vladala skrb in strah za bodočnost, vlada danes novo čvrsto življenje in vrvenje.

Pa še eno naj-zlasti poudarim v tej zvezi! Poprej ste največ delali za trgovce ali ste skušali svoje izdelke vnovčiti potom raznih posredovalcev in je po navadi večji del vašega zaslužka ostal v njihovih rokah. Uspeh dosedanjih vaših razstav je tudi v tem, da ste dobili neposreden stik z odjemalci in naročniki in da ste se na ta način oprostil trgovskih in drugih posredovalcev, ki so na vaš račun živeli.

Ko smo si na ta način predložili veliko važnost in neprecenljivo vrednost obrtnih razstav, ki ste jih doslej priredili, naj poudarim tole:

Teh svojih razstav ne bi mogli uspešno prirediti, ako bi med vami ne vladala složnost, ako ne bi imeli smisla za skupnost, ako ne bi bili med seboj dobro organizirani. Vse vaše dosedanje razstave so predvsem sad vaše dobro izvedene in dobro delujoče organizacije. Dobro se zavedajte tudi v bodoče, da je vsak posameznik samo drobec, ki se le redko more uveljaviti v današnji ostri življenjski in gospodarski borbi. Čim tesnejša bo vaša medsebojna organizacija, čim bolj boste stremeli za tem, da uspeva in napreduje vaša skupnost, tem večje bodo koristi, ki jih bo vaša organizacija donosala v prid vam vsem. Vsakdo naj napne vse svoje sile, a naj jih obenem usmeri v korist skupnosti. V združenju je vaša moč in vaša bodočnost!

Društvo slovenskih obrtnikov v št. Vidu izrekam tudi ob tej priliki za njegovo res uspešno delo svoje priznanje; čestitam mu k VI. obrtni razstavi, ki jo obenem proglašam za odprto.

Po govoru g. bana je rakovniška godba zaigrala državno himno, nakar je g. ban odšel v razstavne prostore, kjer si je z velikim zanimanjem ogledal razstavo. Po ogledu je bilo slavnostno kosilo, katerega se je udeležil tudi g. ban.

Razstava bo odprta do 20. avgusta.

Mariborski drobž

Mladi begunci. Tkalki Kores Marjeti iz Limbuša je pobežnila od doma njena 15letna hčerka Marjeta; pogreša jo že tri tedne, izvedela pa je sedaj, da se deklica klati po Mariboru. — Krojaškemu mojstru Reicheru je pobežnil njegov vajenec Franc Kacijan, star 14 let. Obna mlada begunka išče sedaj policijo.

Porodni krči so prišli včeraj na Aleksandrovi cesti vinarčar Jožefo Kurbus. Poklicani so bili reševalci, ki so jo zapejali v porodnišnico.

Žeparji na Mariborskem tednu. Vsako leto imajo na Mariborskem tednu tudi žeparji svoj sestanek. Tudi na letošnjega so prišli ti drzni umovniki. Njihova prva žrtev je bil snoči odvetnik dr. Vinko Rapotec, kateremu je nekdo izmaknil denarnico s 300 din. — Železničarjevi ženi Mariji Žnidarič pa je nekdo izmaknil ročno torbico, v kateri je imela 1800 din gotovine.

V Dravi utonil. Posesnik Alekš Prot iz Spodnje Vizinje pri Marenbergu je našel žalostno smrt v Dravi. 79letni starček je padel svojo kravo na strmem bregu nad Dravo. Večkrat je že padel po strmih bregu, pa se je vsakokrat srečno ujel nad reko. Sedaj pa je bil padeč zanj usoden. Zdrsnil je na strmini ter se strkljal v reko. Njegova žena je zamažala čaka na moža, ko pa je šla pogledat, je našla samo kravo na pašniku, tik Drave pa klobuk in cokoljo od svojega moža. Njegovega trupla dosedaj še niso našli.

Ogenj uničuje. V Levicu je uničil požar gospodarsko poslopje posestnika Čerčiček Marije. Ogenj so opazili šele, ko je bila vsa streha v plamenih. Jedva so preprečili, da ogenj ni zajel hiše. Požar je povzročil 15000 din škode. Zaradi suma požiga je bila sodišču prijavljena neka oseba v zvezi s tem požarom.

Bog je poklical k Sebi, previdnega s sv. zakramenti, našega dobrega strica, prastrica, gospoda

FRANCA JODL

lin. preglednika v pokoj

v soboto, dne 5. avgusta. — Pogreb bo na Polzeli v ponedeljek, dne 7. avgusta ob 5 popoldne. Pokojnika bodo pripeljali iz hiše žalosti na Hribu sv. Jožefa 55 z avtofurgonom na Polzelo, V Celju, dne 6. avgusta 1939.

Rodbina Kramer.

Od tu in tam

Najmlajši potnik, kar jih je kdaj potovalo na jugoslovanskih potniških letalih, je brez dvoma letnik Milan Vukčević, sin belgajskega odvetnika. Deček je bil s svojim očetom v Dubrovniku. Vrniti bi se moral skupaj z očetom v avtomobilu, ker pa je zmanjkalo bencina, je oče kupil za dečka kar letalsko vozovnico. Deček je potoval kot samostojen potnik na progi dolgi 750 kilometrov. Poročajo, da je vožnjo dobro prestal in da se v Beogradu kar ni hotel ločiti od letala.

Vse moderno orožje uporablja za svojo službo tudi jugoslovanska policija. Do nedavnega je bilo za našo javnost neznano, da so policisti stražniki, ki obiskujejo svoje šole v Zemunu, vadili v vseh sportnih panogah in tudi v drznih akrobacijah na drvečih motorjih. Ko so pa nastopili s svojimi točkami javno, se ljudje niso mogli dovolj načuditi izvežbanosti policajev. Sedaj pa slišimo, da so ustanovili tudi sledeče oddelke pri policiji: oddelek s strojnimi puškami, motorizirani oddelek, radiotelegrafski oddelek in oddelek s policijskimi psi. Kakor vidimo, skuša tudi jugoslovanska policija v uporabi modernih tehničnih pridobitev dohiteti policaje v ostalih evropskih državah.

Tujski promet med Jugoslavijo in Grčijo je v poslednjih dveh letih skoraj popolnoma zamrl. Nekdaj so Grki zelo radi obiskovali jugoslovanska letovišča in toplice, zlasti pa našo Rogosko Slatino. Dogovor o valutnih vprašanjih je med obema državama funkcionalno dobro. Pred dvema letoma pa je grška vlada prepovedala vsak izvoz drahem, obenem pa začela z nestalnimi tečajni drahme v primeri z dinarjem delati preglednice potnikom iz ene kakor iz druge države. Tujski promet je tako skoraj zastal. Sedaj poskušajo strokovnjaki sestaviti posebne predloge, ki bi jih sprejele obe državi, da bi se tujski promet spet poživil. Saj niso samo Grki hodili v našo državo, temveč je bilo tudi dosti Jugoslovancev, ki so obiskovali Grčijo.

Izvoz svinj se bo začel v kratkem iz naše države na Slovaško. Dosežen je bil namreč poseben sporazum, po katerem bo Slovaška naročila in kupila pri nas večje množice svinj, vendar pa ne lažjih kot po 150 kilogramov. Plačevanje se bo vršilo po kliringu. V kratkem se bo dosegel sporazum s Slovaško tudi glede izvoza drugih naših proizvodov.

Brezobzirnega avtomobilista je ugnala v kozji rog kmetica Veronika Macacek iz Požeških Sestvov. Skozi vas se je vsak dan vozil z avtomobilom nek mlajši gospod v družbi neke dame. Nikoli se ni oziral na cestne predpise, temveč je drvel skozi vas in dostikrat podrl kako živinčce. Samo Veroniki je povzročil več goveda. Ker ni bilo te brezobzirnosti konca ne kraja, je Veronika nekega jutra tik pred prihodom avtomobila naložila tik ceste več tramov, sama pa je za drevcesom z naperjenim samokresom v rokah čakala na avtomobil. Ko je moral avtomobilist ustaviti zaradi zapreke, je Veronika skočila predenj in mu ponudila napisan račun za vso povzročeno škodo. Dama v avtomobilu je padla ob pogledu na samokres v nezavezi, avtomobilist sam pa je nekaj časa okleval. Ko pa je iz obraza bojevitve Amaconke bral, da gre za res, je potočil denarnico in lepo plačal račun. S tem je bila stvar urejena, avtomobilista pa je za vselej minila strast, da bi podiral živino v svoji prehitri vožnji.

Do gasilske stavke je prišlo oni dan v Sisku. Tam so se ljudje že kar navadili, da skoraj vsak teden v mestu gori. Bilo je tudi več sodnih razprav proti požigalcem, ki so najprej hiše visoko zavarovali, pozneje jih pa zažigali. Ko je zadnjič ponovi zatulila sirena, so gasilci s svojo motorno brzgalno takoj pohiteli na kraj požara. Ker jim je zmanjkalo vode, je poveljnik gasilcev naročil, da se v mestni vodovodni zalogi vlije voda. Sofer je že vozil, ko ga je srečal mestni župan in mu prepovedal dovažanje vode za gasilce, češ da je avtomobil namenjen le za škropljenje ulic, nikakor pa ne za gasilske vaje. Poveljnik gasilcev je poskušal posredovati in stavlil županu rok 15 minut, da spremeni svoj odlok. Ker se župan ni hotel premisliti, so začeli ljudje negodovati. Tedaj jo je župan popihal domov, ne da bi gasilec kaj odgovoril. Ko avtomobila z vodo le ni bilo, so gasilci pobrali svoje orodje in se odpravili ter pustili, da je hiša gorela kar naprej. Dogodek bo imel svoj odmev še na drugih mestih.

S kopjem, s katerim je lovil ribe, je zadel v srce svojega prijatelja Josip Gerbič iz okolice Daruvarja. S tovarišem Hreščem sta se šla kopat. Med tem ko je Hrešč plaval, je Gerbič metal kopje v vodo, da bi zadel kako večjo ribo. Ne da bi ga gledal, je Gerbič zalagal svoje kopje prav tedaj, ko mu je pod vodo priplaval nasproti prijatelj. Kopje se je zapilo Hrešču v prsa in mu prebrlo veliko odvodno žilo. Ranjenec je imel še toliko moči, da je priplaval do brega, tam pa je kljub pomoči hitro izdihnil.

Zaradi mlade vdove je prišlo v Peči do krvavega pretepa, v katerem sta padla dva, ranjenih pa je bilo več ljudi. V Peči je živel 24 letna lepa vdova Ruža Belegovič. Vanjo so bili zatrapani skoraj vsi vaški fantje iz Korošice. Nekega večera pa se je pred vdominim stanovanjem pojavila deseterica fantov, med katerimi sta bila tudi brata Gaja in Ukan Roganovič. Ker sta hotela vdovo nasilno odpeljati na svoj dom, je gospodar hiše pograbil puško in ustrelil. Zadel ni, pač pa je nanj ustrelil Uka Roganovič in ga ubil. Na strele so prihiteli drugi vaščani, toda brata sta začela nanje streljati. Ko je padel kmet Gašević smrtno ranjen, ga je hotel Uka do smrti pobiti. Tedaj pa je padel strel iz puške njegovega brata, ki je prav tako hotel ranjenca na tleh pokončiti do smrti. Na nesrečo pa je strel zadel brata Gajana, ki se je brez besede zvrnil mrtve. Ko je videl, da je ubil brata, je Uka pograbil sekuro in planil proti kmetu. Mesarjenje je trajalo tako dolgo, dokler niso prišli orožniki in divjake razgnali. Na vse zadnje so orožniki ugotovili, da sta na bojnem polju obležala dva mrtva, eden težko ranjen, deset pa jih je dobilo po več udarcev s sekirami.

Silno škodo je povzročilo neurje v okolici Polepita blizu Gjevčelije. Naliv je bil tako nenaden in strašen, da je voda odnašala s seboj po bregovih hribov kar cele trope ovac. Voda pa je zalila tudi železniško progo, da je moral brzi vlak, ki je prišel iz Grčije, voziti skozi visoko vodo, na srečo brez neugode. Ljudskih žrtev nevihta sicer ni zahtevala, pač pa je ljudem ugonobila na stotine ovac.

Posebno šolo za pouk o zaščiti prebivalstva proti napadom iz zraka, je ustanovila zagrebška občina. Šola je nedvoumno prva v naši državi in ena izmed prvih tudi v Evropi. Za šolo so zgradili posebno poslopje, dobili so že predavatelje in vse pripomočke, ki so za pouk potrebni. V šolo lahko hodi vsak Zagrebčan, ki ga zanimajo načini obrambe proti zračnim napadom. Več tisoč ljudi je že šlo skozi te tečaje, ki trajajo dnevno po skupinah od osmih jutraj pa do enajstih zvečer, tako da je ustrezno vsem poslovnim ljudem.

Svojega upnika je zaklal dnevnikiš Rade Ugljevič iz Borova. Kaj je v gostilni stopil mesar Martinovič, je Ugljevič pristopil k njemu in mu brez sleherne besede zarinil nož v prsa. Nezvestnega so mesarja prepeljali v bolnišnico, pa vendar obstoji upanje, da bo rano prebolel, ker srce ni bilo ranjeno. Vzrok zločina je v tem, da je mesarjeva žena pozvala Ugljevičovo ženo, naj plača 300 dinarjev, ki ga je naredila na mesu.

»N' mav čez izaro«

Vrednost matere govornice

»Kor. Slovenec« razpravlja o dobri slovenski lastnosti, da se namreč Slovenci z veliko lahkoto naučijo tujih jezikov. Ta slovenska prednost pa se rada prelevi v grdo slovensko lastnost: »Lahko se pričujemo tujim jezikom, ob tujem jeziku pa preradi zanemarjamo svojo materinščino in ji odkazujemo drugo, nižje mesto. Treba bi bilo nekoga, ki bi nam nazorno in jasno razložil, da je ta pogosta in obžalovanja vredna napaka Slovencev hkrati neizmerna potrata osebne inteligence.

Državni in uradni jezik Velike Nemčije je nemščina. V nemščini poslujejo oblasti, uradi in sodnije, nemščina je jezik vsega javnega življenja v državi. Tesne gospodarske vezi Slovencev z narodom sosedom dajejo nemščini tudi značaj posredovalnega jezika v gospodarstvu. Toda za naše kulturno življenje, za razvoj naravne inteligence slovenskega človeka, za njegov duševni in duhovni napredek pa je nujno in brez pogoja potrebna materinščina. Koroški Slovenci! Za nobeno ceno ne zanemarjajte svoje slovenske govornice! Kdor je zaigral svoj materni jezik, je zaigral svojo in svojih potomcev inteligenco in resnično kulturnost. Njegovo gospodarstvo kmalu ne bo več vredno pisanevega oreha, njegovo življenje bo kmalu strahotna praznina. Postal bo vsega pomilovanja vredno bitje, katerega zunanost bosta kvečjemu še plehka nadutost in slepo sovraštvo.

Znanje nemščine še ni narodna nezvestoba, marveč velika slovenska prednost. Kar pa je v življenju najdragocenejše in največje — značaj, razsodnost, plemenitost, pogled v življenje in svet — to nam zamore posredovati izključno samo naša slovenska materna govornica.

Z Goriške, Krasa in iz Istre

Župnik in brigadir pred sodiščem

Pred sodiščem v Kopru se je šele zdaj končala zanimiva sodna razprava, ki se je začela že pred dvema letoma. Obtoženec je bil župnik Golfero iz Savudrije v Istri, ki ga je nek karabinjerski brigadir obdolžil najrazličnejših stvari in ga zaradi njih tudi tožil. To pravdo naj bi razsodilo sodišče v Kopru. Sodišče je smatralo, da je omenjeni župnik res kriv in ga je lansko leto obsodilo na dve leti in enajst mesecev zapora. Župnik se je nad to obsodbo pritožil na višje sodišče v Istri in je bil tudi oproščen, sodba koperskega sodišča pa razveljavljena. Župnik je prva obsodba kljub temu precej škodovala na časti in je zdaj, ko ga je tržaško sodišče oprostil vsake krivde in kazni, vložil tožbo proti brigadirju zaradi klevete. Kopersko sodišče pa je tudi brigadirja oprostil. Tako je zdaj ta dolgotrajna pravda, ki je dvignila toliko prahu, končana. Oproščen je bil župnik, ker ga je sodišče smatralo za nekrivnega, oproščen pa je bil tudi brigadir, ker je sodišče odločilo, da ni zagrešil klevete, tako je imelo sodišče dve leti posel s tem sporom, župnik in brigadir pa nepotreben popravek na sodišču.

Prestolonaslednik Umberto v Idriji

Zadnje čase se je mudil italijanski prestolonaslednik Umberto na nadzorstvenem potovanju tudi v severni Italiji. Med drugim je obiskal tudi Julijsko Krajino, kjer je med ljudstvom vzbudil mnogo pozornosti. Pot ga je dovedla tudi v Idrijo, kjer si je skrbno ogledal tamkajšnji rudnik živega srebra, o katerem je zadnje čase toliko govorjenja, češ da v njem zelo primanjkuje rude, ker so rudniki zadnja leta preveč izrpalili, in da je zaradi tega izgubilo tudi precej delavcev svoj zaslužek, ker so jih zaradi pomanjkanja dela odpustili. Prav zaradi tega je bil obisk italijanskega prestolonaslednika deležen v Idriji še prav posebne pozornosti. Ljudstvo je princu Umberto priredilo lep sprejem.

25 ljudi po 4,5 mm debeli žici na Sveto goro

Žična železnica na Sv. goro bo prav v kratkem popolnoma dograjena. Obe postaji, odhodna v Soški dolini in dohodna na vrhu Sv. gore bosta skoraj dokončani, prav tako tudi 18 m visoki stebel, ki stojijo med obema postajališčema kot oporišče za napeto žico. Sprva so napovedovali, da bo železnica lahko stekla že v začetku avgusta. Da pa se to do zdaj še ni zgodilo, je vzrok v tem, da niso mogli pravočasno dobaviti štirih motorjev, od katerih bosta na vsaki postaji po dva, eden na bencinski pogon, drugi pa na nafto. Vsa proga je dolga le dva kilometra. Za prevoz romarjev na Sv. goro bosta na razpolago dva voza v obliki kabine. V vsakem bo prostora za 25 potnikov. V vsako smer bo vožnja trajala štiri minute. Žica bo napeta v višini približno 20 m.

Jubilejna razstava slovenske obrti v Ljubljani

Ljubljana, 6. avgusta. Pred nekaj leti, v času nahuzeje gospodarske stiske, se je slovensko obrtništvo zavedlo, da si bo moglo najti zaslužka predvsem na ta način, če bo s pospešeno propagando svojih izdelkov privabilo vse tiste domače odjemalce, ki izdelke domačega obrtništva v prvi vrsti potrebujejo. Zato so se v zadnjih letih vršile številne razstave slovenskih obrtniških izdelkov v večjih mestih, pa tudi v večjih središčih slovenskega obrtništva, n. pr. v št. Vidu, Škofji Loki, Kranju, Novem mestu itd., poleg tega, da se je obrtništvo udeleževalo tudi drugih večjih, stalnih slovenskih razstav, kakor ljubljanskega velesejma, razstav v Mariboru in Celju. Za 20 letnico ustanovitve Jugoslavije in 10 letnico ustanovitve Zavoda za pospeševanje obrti pri Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani pa se je slovensko obrtništvo odločilo, da vsa dosežena zadnja prizadevanja strne v veliko jubilejno razstavo slovenske obrti v Ljubljani, ki se bo vršila v dneh od 7. do 16. oktobra t. l. pod pokroviteljstvom Nj. Vis. kneza-naměstnika Pavla.

Ta razstava naj dokaže prvič okretnost slovenskega obrtništva, ki si kljub mnogostevilnim težavam prizadeva vzdržati svojo življenjsko raven, drugič kvaliteto izdelkov slovenskega obrtništva, ki morejo vzdržati tudi strogo kritiko, tretjič možnost slovenskega obrtništva, da z domačo produkcijo torej z zmanjšanjem uvoza inozemskih predmetov zadolovi potrebe domačega trga.

Veliko število slovenskega obrtništva se je za razstavo že prijavilo z izbranimi predmeti, nekaj obrtnikov pa je še, ki so dozdaj e prijavijo še odlašali. Potrebno je, da se čim prej odločijo k temu, ker čas hiti. Vsem razstavljalcem so na razpolago strokovnjaki s tehničnimi nasveti glede izdelave razstavnih predmetov. Vsi zamudniki naj se nujno javijo z dopisnico, lahko pa tudi osebno v razstavnih pisarni zaradi potrebnih informacij. Vse podatke in obvestila poda na zahtevo takoj Razstavni odbor Zavoda za pospeševanje obrti pri Zbornici za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, Beethovnova ulica 10, pritličje, levo — telefon 30-88.

Zaradi slinavke in parkljevke so oblasti v nekaterih okuženih farah odredile, da ostanje do nadaljnjega cerkve zaprte. Med drugim je prepovedan dostop v cerkev v Svecah, v Slovenjem Plajberku in v Škofljah. Ni izključeno, da bodo sledile še nadaljnje odredbe. Drugi javni prostori, kakor so gostilne, pa zaenkrat še niso uradno zaprti.

V Dobu pri Pliberku je ob mogočni udeležbi faranov obhajal svojo novo mašo slovenski novomastnik g. Mesner. Med sv. mašo je pela vsa cerkev v ubranem ljudskem petju, kar je dalo slovesnosti prav poseben značaj domačnosti in povezanosti ljudstva s slovenskim duhovnikom.

Po šematizmu krške škofije, ki je pred kratkim izšel, posnemamo, da je na Koroškem skupno 374.561 katoličanov, 28.074 protestantov in 4622 oseb brez veroizpovedi.

Iz Drave so potegnili pri Tinjah slabo oblečena moškega v starosti do 45 let. Utopljenca je voda skri-vala cele tri tedne. Doselej niso mogli dognati njegovega imena in so truplo pokopali na tinskem pokopališču.

Po najnovejših podatkih je na Koroškem skupno 27.000 radijskih naročnikov. v vsej Avstriji pa 776.000.

Koroška Hitlerjeva mladina je delno že odrinila na narodno soc. dneve v Nürnbergu. 17 letni fantje bodo korakali dnevno okroglo 20 km in po 35 dneh prispeli: peš v Nürnberg.

Od Dravi pri Rožku je imela Hitlerjeva mladina prave manevre. Drava je predstavljala Donavo, Rožek pa Beograd. Hitlerjeva mladina je uprizorila te manevre v spomin na princa Evgena in njegovo zavetje Beograda.

Priznanje vojski, v kateri so tudi Slovenci

Te dni so bile končane velike vaje italijanske vojske v dolini reke Pad. Vsi, ki so jih gledali, med njimi tudi visoki tuji zastopniki, pravijo, da italijanski vojak zasluži vse priznanje, ne samo zato, ker ima izborna, najmodernejša orožja, pač pa tudi zaradi svoje vzdržljivosti. Posebno so se izkazali vojaki iz Gornje Italije, med katerimi jih je bilo mnogo tudi iz Julijske Krajine. Največje priznanje so tej vojski izkazali po končanih vojaških vajah nemški, madžarski in španski vojaški zastopniki v svojih izjavah, ki smo jih te dni brali v dnevnem časopisu.

Pred velikimi vojaškimi vajami v dolini reke Pad pa so bili udi manevri na Krasu kot neka predpriprava. Pri njih je sodeloval poleg drugih 73 pešpolk iz Trsta, v katerem služi zlasti mnogo Slovencev iz Julijske Krajine. Starejši med njimi so pri tej priliki gotovo obujali različne spomine na tiste dni, ko se je končavala svetovna vojna.

Maribor v znamenju Mariborskega tedna

Maribor, 6. avgusta. Zopet je zajelo Maribor svojevrstno življenje, ki je postalo vsako leto ob času Mariborskega tedna tako tipično za odbravsko prestolnico. Celo mesto je v nekem slavnostnem razpoloženju, ki se kaže na zunaj v zastavah, s katerimi so vsa poslopja okrašena in ki vihrajo z visokih mlajev po ulicah, z živahnim vrvenjem, ki prepleta vse ceste ter najbolj zgoščeno valuje na veseličnem prostoru in v njegovi okolici, v množini tujih obrazov, ki jih srečujemo na vsakem koraku, v pisani množici, ki jo pozivljajo večer in danes številne narodne noše Belokranjcev in naših Panoncev. Vse to svojevrstno življenje ni omejeno samo na ozek okvir veseličnega prostora, kakor je to recimo v večjih mestih ob priliki kakšnih velesejmov, v njem živi in diha vse mesto in vsi meščani in priv zaradi tega je Mariborski teden postal tako prijetna atrakcija tudi za tujce, ki prihajajo vsako leto v večjem številu v Maribor.

Otvoritev

letošnjega Mariborskega tedna je bila včeraj zelo slovesna. Izvršil jo je v imenu bana dr. Nallačena načelnik trgovinskega oddelka dr. Tretenjak. Navzoči so bili predstavniki vseh oblastev ter mariborskega javnega življenja in zastopniki mnogih tukajšnjih in izvenmariborskih gospodarskih ustanov. Takoj po otvoritvi se je začelo na razstavišču in na zabavnem prostoru živo zbiranje množic in razpoloženo življenje, ki bo trajalo sedaj vse tri dni. Lepo vreme je privabilo zvečer ogromne množice, ki so napolnile vse prostore prostoranega zabavišča.

Današnje jutro je pripeljalo v Maribor zelo veliko število tujih obiskovalcev. Predvsem so se postavili Ljubljanci, ki so pokazali toliko zanimanja za današnje festivale-slavnosti, da sta jih morali pripeljati v Maribor kar dve kompoziciji posebnega vlaka. Četrtnska vožnja je bila zelo ugodna privlačnost, ki svojega namena ni zgorela. Današnji dan je potekel v mestu in na tednu v znamenju obiska iz Ljubljane, reči pa moramo, da je Ljubljancem Mariborski teden v vsakem oziru navdušil, kar se je posebno videlo zvečer pri odhodu vlaka.

Koledar

Ponedeljek, 7. avgusta: Kajetan, spoznavalec; Donat, mučenec.

Torek, 8. avgusta: Ciriak, Larg in Smaragd mučenici.

Obvestila

Nežno službo imajo lekarne: mr. Bakarčič Sv. Jakoba trg 9; mr. Ramor, Miklošičeva c. 20, mr. Murmayer, Sv. Petra c. 78.

Programi Radio Ljubljana

Ponedeljek, 7. avgusta: 12 Mojstri harmonike (plošče) — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.20 Klavirski koncert (g. dr. Danilo Svara) — 14. Napovedi — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Zanimivosti — 19.40 Nac. ura. Jovan Skerlić, nacionalni javni delavci (Zborad Jo vanovič) — 20. Liszt: Ogrska rapsodija št. 2 (plošče) — 20.10 Mesečni slovenski pregled (g. prof. France Vodnik) — 20.30 Za odih (plošče) — 21. Prens iz Luzerna: Simfonični koncert v okviru mednarodnega glasbenega festivala vmes okoli 22. Napovedi, poročila.

Torek, 8. avgusta: 12 Iz Mozartovega carstva (plošče) — 12.45 Poročila — 13. Napovedi — 13.30 Duet orgel in harmonike (g. Petan Ciril in Stanko Avgust) — 14. Napovedi — 19. Napovedi, poročila — 19.30 Deset minut zabave — 19.40 Nac. ura: Radió in jugoslovanstvo (Vojislav Radovanović, publicist) — 20. Godalni oktoet igra... (plošče) — 20.10 Gili in nameni narodne obrambnega dela (g. prof. Rudolf) — 20.30 Prens koncerta vojaške godbe iz Maribora: Dirig. Josip Jiranek — 22. Napovedi, poročila — 22.15 Vsekmu nekaj (plošče).

Oblizite 8. Mariborski teden

od 5. do 18. avgusta 1939

Polovična vozna na železnicih od 1. — 17. avg.

Velika gospodarska in kulturna revija

Industrija | Trgovina | Obrt | Kmetijstvo | Velika tekstilna razstava | Tujsko-prometna razstava | Gostinstvo | Vinska pokusnja | Razstava narodnih vezenj | Narodopisne razstave | Jubilejna gledališka razstava | Skautska razstava | Razstava malih živali | Stevilne specialne razstave | Koncertne in gledališke prireditve | Sportne prireditve | Veselični park na razstavišču itd.

5.—6. avgusta festival slovenskih narod. obitejev Oblizite Mariborski otok, najlepše kopališče Jugoslavije! • Oblizite zeleno Pohorje in sončni Kozjak! • Oblizite vinorodne Slovenske gorice!

Velik gozdni požar v Rakovcu pri Vitanju

Zgorelo okrog 300 kubičnih metrov lesa.

Celje, 6. avgusta.

Sinoči okrog 6 se je vnelo suho snrečje v gozdu grofa Thurna v Rakovcu nad Vitanjem. Ogenj se je bliskovito razširil in objel velik kompleks gozda — približno 30 orale. Pred kratkim so v Rakovcu posekali smreke, tako da je bilo tu okrog 300 kubičnih metrov ploskov in je tudi te ogenj zajel in uničil. Škoda znaša nad 50.000 din. Na kraj požara so prihiteli vitanjski gasilci in stopili takoj v akcijo. Požar so omejili šele danes zjutraj z velikim trudom.

Razstave Mariborskega tedna

so že včeraj in danes vzbujale pri vseh obiskovalcih upravičeno pozornost. Krona letošnjih razstav je vsakakor velika tekstilna razstava v Unionski dvorani, ki dostojno reprezentira pomen in obseg mariborske tekstilne industrije. Ta razstava je res v čast mariborskim tovarnam in v veliko atrakcijo celega Mariborskega tedna. Gotovo pa ne bo samo reprezentančnega, temveč tudi velikega praktičnega reklamnega pomena za industrijo samo, saj bodo dobile mase kupcev — trgovcev kakor konzumentov, pri pogledu na pestrost razstavljenih izdelkov nove pobude za nabavo te ali one vrste blaga, ki ga dosega še niso poznale. Prav tako bogate so tudi rastave v Cankarjevi meščanski in v deški ljudski šoli. V Cankarjevi meščanski šoli je v ospredju razstava mariborskega gledališča, zelo lepa in zanimiva je tudi tujskoprometna razstava, zelo pomembna pa razstava mariborskih obrtnikov. V deški ljudski šoli razstavljajo velike mariborske trgovske hiše, ki so svoje stojnice krasno opremlje. Posebnost je letos komični teater Totege lista, zvezan z razstavo uspešnih karikatur.

Na programu Mariborskega tedna

je cela vrsta najraznovrstnejših prireditev. Včeraj so se začela tekmovanja jadralnih letalcev iz vse države, za katera je prijavljenih 30 jadralcev z 20 letali. Na Tezmem, kjer se tekmovanja vrše, je sedaj vsak dan izredno živahno, letalo za letalom se dviga v zrak, vsako vleče za seboj na vrvi jadralno letalo, ki se v večji višini odklopi ter potem samo kroži v zraku. Včasih se suče na ta način po pet in še več močnih ptičev brezglasno nad mestom kakor ogromni orli. Dravski veslači so priredili snoci krasno regato z razsvetljenimi čolni, danes pa velike veslaške tekme, pri katerih so sodelovale male eno- in dvosedne sandoline ter šesteroveselni »dravski pirati«. Prireditve se je vršila v izvedbi Studenskega športnega kluba na progi Mariborski otrok—Male Benetke, kjer je bil cilj. Višek vsega pa je letos vsakakor krasen festival slovenskih narodnih običajev in plesov, o katerem poročamo izčrpneje na drugem mestu.

Po dolgi in težki bolezni je Bog poklical k sebi svojega vdanega služabnika, gospoda

JURIJA OBLAKA

ZASEBNIK IZ JAME

Pogreb blagega pokojnika bo v torek, dne 8. avgusta 1939 ob 9 do-poldne na župno pokopališče v Mavčičah.

Preska, dne 6. avgusta 1939.

Za brata in sestre: Valentin Oblak, župnik.

Za ostalo sorodstvo: Dr. Janez Jenko in inž. Janez Oblak.

Letna skupščina LNP

Športni sporazum med Zagrebom in Ljubljano

Ljubljana, 6. avgusta.
Danes dopoldne je bila v Ljubljani redna letna skupščina ljubljanske nogometne podzveze. Na skupščini je bilo od 57 delegatov prisotnih 48. Dr. Koesel, ki je vodil skupščino, je sprejel naslednji verifikacijski odbor: Pucko Kralj, Dorčec, mag. Mauer in dr. Koesel. Za zapisničarja sta bila izvoljena gg. Fain in Marolt, za overovatelja pa dr. Kuhel in Kern. Najprej so bila prebrana poročila, nato pa na glasovanje dana resolucija, v kateri se ljubljanska nogometna podzveza kot vrhovni forum slovenskih nogometnih klubov in njih predstavnica ostro obrača proti dosedanemu poslovanju jugoslovanske nogometne zveze. V ostri kritiki je bilo prisotnim delegatom predloženo dosedanje poslovanje delegatne zveze, ki je dosedaj ves čas favorizirala interese belgrajskih klubov in njihovih satelitov. Proti temu poslovanju je vstal že pred časom v vrsto zagrebskih športnikov oster odpor, ki je rodil krizo za celotni jugoslovanski nogometni šport. Ljubljanska nogometna podzveza je kot predstavnica svojega športnega področja in kot predstavnica športnega slovenskega naroda skrajša poskušala najti pot za spravo in za izgladitev ter rešitev v najkočljivejših vprašanjih. Ker pa so vsi tovrstni poskusi od nepopustljivosti dr. Hadžija ter njegove skupine izpadli, je končno ljubljanska nogometna podzveza, pravilno cenec važnost ugleda, ki naj bi jugoslovanski nogomet užival v tujini, navezala stike z Zagrebčani. Na današnji skupščini je bilo poslovanje jugoslovanske nogometne zveze obsojeno najostreje, ter je

plenum podzveze poeblastil, naj v borbi, ki bi se eventualno utegnila razviti, izbira sredstva brez pridržkov in brez sklope. Resolucija je bila sprejeta soglasno, ki debati se je oglasil edino le g. Kralj, ki je redakcijo resolucije kritiziral. Resolucija pa je bila končno vendar le sprejeta. Zastopnik kandidacijskega odbora je nato predlagal listo, ki je bila soglasno sprejeta. Za predsednika je bil soglasno izvoljen dr. Koesel, za prvega podpredsednika g. Martelana, za drugega podpredsednika pa dr. Kuhel. Novi prvi tajnik je g. Vrhovec Stanko, drugi tajnik g. Zajc, tretji tajnik g. Logar. Za prvega blagajnika je bil izvoljen g. Jugovec Franc. Novi odborniki so gg. Buljevič Nedjeljko, Hartman, Kern, Grm, Novak, Guzina, Sefic, Svetek, Heidegger, Turk, Deržaj in Lusch. V revizijski odbor pa so bili izvoljeni gg. Kačar, Vospersnik in Zajc. Sklenjeno je bilo nadalje tudi, naj bo prvenstveno tekmovalje odigrano na način, ki je v bistvu isti kakor je bil dosedaj. V znamenju sloge potekajočo skupščino je po podrobnih zanimivih in živahnih razgovorih zaključil dr. Koesel. Ljubljanska nogometna podzveza se je tedaj ostro izrekla proti poslovanju dosedanjega vodstva v jugoslovanski nogometni zvezi. S svojimi zahtevami in stremiljenji se je pridružila zahtevam zagrebskih športnikov. Menimo, da bo soglasnost Hrvatov in Slovencev na efektan način dosegla odločilne izpremembe v vodstvu našega najvišjega nogometnega foruma.

Katastrofalen poraz zagrebske nogometne reprezentance Ljubljana : Zagreb 5:0 (2:0)

Ljubljana, 6. avgusta.
Po živahni predtekmi, v kateri je rezervno moštvo SK Ljubljane premagalo rezervno moštvo Svobode z rezultatom 3:1, so na teren najprej stopili Zagrebčani, živahno pozdravljeni od občinstva. Beloplavi Zagrebčani so nastopili v naslednji postavi: Urh, Zimič, Belošević, Puksek, Gajer, Domačini, Medarič, Hitrec, Lešnik, Hranitelj (Skakavci), Zemljič. Proti pričakovanju se je že takoj skrajša razvila izredno živahna, hitra igra, ki sicer ni kazala ostro, kakor smo je vajeni pri prvenstvenih tekmah, vendar pa je temeljila na ambicioznosti kakor se vedno kaže ob srečanjih zagrebskih in ljubljanskih športnikov. Že v začetku se je videlo, da ljubljanska halflinija, ki so jo tvorili Serčer, Pupo in nova pridobitev SK Ljubljane Presinger, za dober razred prekaša zagrebsko, Ljubljana, katero je zastopalo kompletno moštvo našega ligaša SK Ljubljane, je igrala v naslednji postavi: Lindtner, Ceglar, Bertonec, Stanković, Serčer, Pupo, Presinger, Jež I, Legat, Grntal, Tvrdi, Jež II. V drugem polčasu je na desnem krilu zaigral Vodišek, namesto Legata pa je na desni zvezi fungiral Jež I.

Ljubljanska halflinija je že v začetku preprečila zagrebskemu napadu sledenjo akcijo. Izredno spretno so vsi poedinci v tej vrsti odvezali žoge ter jih podajali napadu. Nepremagljiva obramba z Bertonecem, Ceglarjem in Lindtnerjem je ubranila tudi najhujše zamišljene akcije zagrebskega napadalnega kvinteta. Zagrebčani so bili enakovredni nasprotniki le polovico prvega polčasa. Pozneje pa so se na terenu popolnoma izgubili, dasi niso kazali volje, da bi poraz prenesli ravnodušno.

Dolgo časa je Ljubljana napadala brez uspeha. Šele v 24. minuti, ko je Jež pobežal Pukseca in idealno centriral Grntalu, je bil zabeležen prvi uspeh. Grntal je zvito poslal žogo ob Urhu v gol ter odprl serijo golov z 1:0 za Ljubljano. Deset minut nato je Jež zopet centriral in vnovič je bil uspešen Grntal, ki je z glavo povisal na 2:0. Iz lepe kombinacije med Ježem, Presingerjem in Grntalom, ki je predbrl Beloševiča, je nato v 15. minuti drugega polčasa Jež povisal na 3:0.

Do 21. minute drugega polčasa so nato sledili izmenični napadi, v katerih sta bili pred dokaj težavne naloge postavljeni čisto obe obrambi. V 21. minuti pa Jež streljal kot, Grntal je žogo spretno prekočil, stari rutiner Jež I. pa je podstavil nogo, in že se je glasilo 4:0 za Ljubljano. Končni rezultat je bil postavljen v 29. minuti, ko je Vodišek poslal v eredo lepo in zelo uporabno žogo ter jo je Grntal mirno mimo vratarja Urha plasiral v mrežo — 5:0 za Ljubljano.

Rezultat odgovarja igri, visok je, da ga od ljubljanskih športnikov tako izdatnega ni pričakoval nihče. In tudi tisti, ki so sestavljali zagrebsko reprezentanco, niso menili, da bi bilo moštvo, katero so poslali v boj, tako šibko in tako nesposobno za odpor. Naj-

Atletskega triboja med Zagrebom, Belgradom in Ljubljano ne bo

Zagrebska atletska podzveza je pismeno obvestila vse zainteresirane podzveze, da atletskega triboja med Ljubljano, Zagrebom in Belgradom, ki bi moral biti v Zagrebu 11., 12. in 13. avgusta, ne bo. Zagrebska podzveza utemeljuje svojo odločitev s tem, da ni dobila dovolj podpore, ki jo je zaprosila od ministrstva za telesno vzgojo. Zato je na svoji zadnji seji odločila, da ta triboj odpove.

To je že drugo leto, da ne bo te najzanimivejše atletske prireditve, ki bi pokazala moč treh največjih centrov atletskega športa v Jugoslaviji. Dosedaj je bil samo en triboj, in sicer pred dvema leti v Ljubljani. Ljubljana je tedaj zmagala med Zagrebom in Belgradom, in sicer z veliko premočjo.

Kakor smo že zgoraj navedli, utemeljuje zagrebska podzveza odpoved tega triboja s tem, da nima dovolj finančnih sredstev. Po pisanju belgrajskega »Vremena« pa je ministrstvo za telesno vzgojo dalo zagrebski podzvezi podporo v znesku 15.000 din, jugoslovanska atletska zveza v Zagrebu pa 10.000 din. Torej skupno 25.000 din. Poleg tega pa je bila Zveza pripravljena posoditi zagrebski podzvezi za organizacijo tega triboja še 20.000 din. Kljub temu pa je zagrebska podzveza na svoji zadnji seji prireditve odpovedala, in sicer z zgornjo utemeljitvijo. Spriču zneskov, ki jih navaja »Vreme«, bi skoraj ne mogli verjeti, da je bil vzrok odpovedi tega triboja materialna stran, ampak se nam vsiljuje misel, da so razlogi neke druge. Zares je velika škoda, da tega triboja, ki bi bil najzanimivejše merjenje moči atletov Ljubljane, Zagreba in Belgrada — ne bo. Po drugi strani pa kaže tudi ta odpoved zelo majhnega zanimanja v Zagrebu za to prireditve. O tej odpovedi je bila obveščena ljubljanska atletska podzveza.

Vrsta Slovenskih fantov v Liegeu — druga

Liege, 6. avgusta. Danes so bile telovadne tekme, pri katerih je nastopilo 8 vrst različnih držav. V končnem placementu je prvo mesto zasedla francoska vrsta, drugo mesto jugoslovanska vrsta, tretje mesto pa belgijska vrsta. Med posa-

meznimi tekmovalci pa so se naši plasirali takole: v skupni oceni na 4. mestu Natlačen Fric z Jelenic; Varšek Janez z Viča je šesti, osmi pa je Janež Karel od Sv. Helene.

Naši fantje v Liegeu

Liege, 3. avgusta.
Hvala Bogu, da smo v hotelu l'Asta. Počutimo se tu dobro in smo se že udomačili. Po ne ravno preveč obilnem zajtrku smo si ogledali mesto. Seveda, najbolj so nas zanimali izložbe in cene. Obleke, čevlji so so skoraj še enkrat dražji kot v Ljubljani. Poceni so igralne karte bridge, ki jih dobijo za frank (frank smo kupili po 2 din); »Nicky« mode je tu že konec, pa stanejo lepe majice le 15 frankov, poceni je tudi papir, razglednice, cigarete in podobno. Vse to dobijo najboljše v velikih trgovskih hišah, ki jih je tu mnogo, največje pa so Unipeix, bon marche in sadija je mnogo in je poceni, posebno južno (banane in oranže na kg), ki ga dobivajo iz kolonij. Vozijo ga po mestu z vozovi in vpijejo na vse grlo. Nič nečeno zastajati kolporterji, ki so posebno glavni takrat, ko izidejo časopisi. Danes je v velikem dnevniku »Gazette de Liege« izšlo obširno poročilo o našem prihodu z veliko sliko. Ta izvod smo precej kupili. V isti številki je članek z naslovom »Praznik desetstotincev«. Od 5.—7. avgusta se vršijo telovadne, atletske, plavalne in rokometne tekme, ki jih priredi katoliška telovadna zveza, ki ima sedež v Liegeu. Na glavnem tajištvu, ki je na Boulevard de Souverne, je impozantna slika prijav.

183 društev je prijavljenih med njimi zavzemajo društva iz Francije in Nizozemske največ prostora. Za prireditve je organiziranih mnogo posebnih vlakov iz cele Belgije in nekaj iz inozemstva.

2000 Nizozemcev-telovadcev

Nizozemska telovadna zveza je organizirala poslati poseben vlak z 2000 telovadci. Posebno opozarja časopis na 600 članic, ki hočejo na prireditvi iznenaditi z svojimi, nalašč za Liege sestavljenimi vajami. Tudi Francija noče zaostajati in pride tudi od tam poseben vlak z 1000 telovadci. Prijavljena je tudi famozna vrsta SPMI iz Alžirja in 60 njihovih atletov, med katerimi briljirajo imena 3 olimpijcev.

Svicaška katol. federacija je zopet prijavila svojo znamenito iz Pariza znano vrsto »Fides« iz Lugana. Ta vrsta je na svetovni razstavi l. 1937 v Parizu zmagala. Našim je znano, da bo ta najhujši oreh.

Velika vojvodina Luxemburška pošlje četo svoje »Jeune Garde« iz Dudenbanja.

Belgija je prijavila 100 vrst Nočujo pa nič povedati o svoji kvantitativni vrednosti, ampak tiho in skrivaj trenirajo.

Za Jugoslavijo, piše isti dnevnik, da postavi svoje vigrirano moštvo atletov in telovadcev.

Dopolne so naši telovadci trenirali.

Medtem ko smo atleti z našimi spremljevalci hodili po mestu in trgovskih hišah, so se telovadci potili. Odšli so namreč na trening v privatno telovadnico nekega profesorja in profesorice telovadbe in plesa. Je zelo velika, svetla in higienična. Zdelo se je pa vsem, da se jo za ples bolj uporablja kot za telovadbo. V ta namen je tudi vdelan velik zvočnik, ki oddaja mile viže. Naše telovadce je najbolj zanimalo, žal, razočaralo, orodje. Namesto zeleznega droga so našli lesenega, ki pa je bil zato debelejši, pa ga zaradi sigurnosti niso mogli dosti uporabljati. Posebno za težje vaje je neuporabljiv. Tudi konj je bolj čuden in še manj podoben pravemu, kot so po naših telovadnicah. Na debelem in lesnem drugu so pritrjene ročke in — to je vse.

Atleti na treningu

Po kosilu smo se malo odpočili, nato smo se pa razdelili v dve skupini, v atlete in neatlete. Prvi smo odšli na trening, drugi pa na veliko vodno razstavo, ki je po pripovedovanju nekaj posebnega.

Min. Snaj na gasilski slovesnosti v Babnem pri Celju

Celje, 6. avgusta 1939.
Prostovoljna gasilska četa na Babnem pri Celju je dobila danes svoj prapor. Pač pomemben dan za gasilsko četo, ki je vztrajala v najtežjih časih in združevala v svojih vrstah prve pobornike slovenskega gasilstva, ki se niso ustrašili nasilja v času, ko je tudi nepolitične organizacije strla sila posameznikov. Danes po devetnajstih letih se gasilci na Babnem veselijo, ker so dobili nov prapor, pod katerim bodo zbirali v ljubezni do bližnjega in v bratstvu. Prostovoljna gasilska četa v Babnem pa je bila danes še posebno počastvena z obiskom ministra Franca Snoja, ki se je z veseljem odzval povabilu svojih tovarišev gasilcev, s katerimi ga vežejo stiki še iz časov, ko je bil tej četi svetovalec in odbornik.

Ob 3. popoldne so se zbrali pri Janičevi kapeli na Babnem številne gasilske čete celjske gasilske župe, prišlo pa je tudi mnogo občinstva, da prisostvuje sprejemu odličnikov in blagoslovitvi prapora. Nekaj pred tremi popoldne se je pripeljal z avtomobilom minister g. Franc Snaj v spremstvu podpredsednika poslanske zbornice g. Alojzija Miheliča, poslanca Bitence, predstojnika celjske policije g. Törnerja in zastopnika okrajnega načelnika pristavice Reya. Ob prihodu ministra Snoja je zaigrala železničarska godba iz Celja pozdravno himno, starešina gasilske župe g. Golograne pa je pozdravil ministra Snoja in pokrovitelja gasilske slavnosti g. Al. Miheliča ter ostale. Tri deklice so izročile po svečanem mimohodu ministru Snoju, podpredsedniku poslanske zbornice g. Miheliču in poslancu g. Bitencu lepe šopke. Nato je g. Korban blagoslovil v kapelici nov prapor in imel krasen nagovor o gasilskem delu v ljubezni do bližnjega. Prapor je razvil sam minister Snaj in ga izročil poveljniku čete, ta pa zastavonoši.

Spregovoril je nato minister Snaj. V svojem vzpodbudnem govoru je izrazil veliko veselje nad lepm napredkom gasilske čete, s katero ga vežejo tesni stiki še odlej, ko je bilo treba prebrskati največje težave. Govoril je nato o važnosti mednarodnega vseslovenskega gasilskega kongresa v Ljubljani, od katerega nas loči komaj še teden dni. Dejal je med drugim: Če pregledamo našo močno gasilsko organizacijo, ki šteje nad 30.000 članov, smo lahko ponosni, kajti ta naša organizacija je disciplinirana, močna, enotna in vzdržuje veliko armado odličnih mož. In na gasilskem kongresu bo nastopila ta armada skupno s Srbi in Hrvati, tako da bo kongres skupna manifestacija slovenskih, hrvaških in srbskih gasil-

cev, manifestacija dela za kralja in državo.

Minister Snaj je nato pozval vse gasilce, da se v čim častnejšem številu udeležijo gasilskega kongresa v Ljubljani. Končal pa je svoj govor z vzklikom: »Na pomoč!«

Za ministrom sta govorila še podpredsednik poslanske zbornice g. Mihelič in starešina celjske gasilske župe g. Golograne.

Posebno veselje je zavladalo, ko je predsednik prostovoljne gasilske čete g. Jakše prebral pozdravno brzojavko, ki jo je poslal gasilecem predsednik senata g. dr. Anton Korošec.

Po končani slavnosti je bil pred odličniki mimohod gasilskih čet, nato pa veselica. Pevski odsek prostovoljne gasilske čete iz Gaberje pri Celju je priredil g. ministru tudi koncert in je med drugim zapel tudi pesem, ki je bila zložena na čast njemu. Minister Snaj se je mudil doli časa med gasilci in se z njimi pristrčno razgovarjal, nato pa se je odpeljal na ogled celjske razstave.

Občni zbor »Hrvaške športne sloge«

Zagreb, 6. avgusta. b. Danes dopoldne je bil izredni občni zbor »Hrvaške športne sloge«, kateremu je predsedoval dr. Kraljevič. Ker je jugoslovanska nogometna zveza črtala 9 članov hrvaške nogometne lige, je bila na današnjem občnem zboru osnovana »Hrvaška nogometna zveza« v okviru »Hrvaške športne sloge«. Delo te zveze bo do rednega občnega zbora vodil upravni odbor »Hrvaške športne sloge«, ki ima nalogo, da do 20. avgusta uredi vse, kar je potrebno za pravilno funkcioniranje.

Spet Dunaj i Belgrad!

Belgrad, 6. avgusta, m. Dunajska nogometna podzveza je obvestila belgrajsko nogometno podzvezo, da je dunajska mestna reprezentanca pripravljena odigrati tekmo z reprezentanco mesta Belgrada dne 27. t. m. v Belgradu. Ker se bo pa tega dne odigrala nogometna tekma med reprezentanco češkoslovaškega protektorata in Jugoslavijo v Pragi, belgrajska nogometna podzveza ni mogla pristati na tekmo dne 27. t. m. Zaradi tega je belgrajska nogometna podzveza naprosila dunajsko nogometno podzvezo, naj določi drug datum za medmestno tekmo Dunaj i Belgrad.

Ker na razstavišču igrišče ni za trenirati (štedijo ga), smo se odpeljali z cestno železnico v predmestje na Stadion de Rocour. Zelo je lep in leži v gozdu. Poleg nogometnega igrišča so vse atletske priprave in še dirkališče za kolesarje. Okoli je velika tribuna, ki je pokrita. V istem kompleksu, samo zraven, se nahajajo še tri lepo urejena nogometna igrišča, ki so bila ves čas našega treninga zasedena.

Na treningu nam še ni »šlo« — pozna se nam vožnja in smo še precej »trdi«. Tekalščice je rdeče, samo škoda, da nekoliko visi. Z nami je treniral tudi belgijski rekord v skoku v daljavo za znatno 7,40 m!!

Zelo lačni smo se vrnili v hotel, od tu pa k večerji. Med potjo je Jupiter Pluvius vedno bolj in bolj odpiral zatvornice, tako da smo prišli tja zunaj precej »fajtni«. Po dobri in obilni večerji nas je zanimalo nočno življenje Liegea.

Posebno na velikih trgovskih hišah in na palačah kinov in tudi drugod je montiranih tisoč in tisoč žarnic. Barve se prelivajo ena v drugo. Na enem kraju se luči prižigajo, na drugem ugašajo. Posebno lep je pogled na ogromni vodomet iz žarnic, kjer poskušajo z ugašanjem in prižiganjem luči imitirati kipeenje in tok vode.

Polni ugodnih vtisov, vendar zelo trudni, smo pospali precej pozno v posteljah »Aste«.

Liege, 4. avgusta.

Danes smo imeli polne roke dela. Ob 6 so nas atlete že zbudili: trenirati moramo zgodaj, ker so ves dan vsa igrišča zasedena! Spet smo se odpeljali na Stadion de Rocour. Danes smo se že bolje počutili in je kar »šlo«. Edino Lončariču nagaja noga. Ob 10 smo bili nazaj. Preoblekli smo se v uniforme — treba se je pokloniti na grobu Nezanega junaka. Mi v fantovskih uniformah, naši deklet: Branka in Miša, v narodnih nošah, smo se z poslanikom Gjorgjevičem odpeljali z posebnim avtobusom na mestno pokopališče. Tam so nas že čakali zastopniki tiska, fotograf, zastopnik občine in odbora za to prireditve. Položili smo venec na grob Nezanega junaka z našo državno trobojnico. Spomin nanj smo počastili z minutnim molkom. Nato smo pa odkorakali k 5 grobovom srbskih »ojakov, ki so padli v svetovni vojni, ko so Nemci zavzeli Liege oziroma Belgijo. Ko smo se vračali, smo se ogledali tudi v odborov pisarni. V uniformah slovenskih fantov smo povsod vzbujali veliko pozornost.

S tem je bil program zaključen. Ob 1 smo jedli izvrstne ribe, nato pa odšli v »Asto« po kocke, da jih prenesemo v naše novo stanovanje. Ves hotel je namreč od danes oddan tujcem, ki so ga pred nami rezervirali. Sedaj smo v kolegiju. Vsek ima svojo sobo z posteljo, omaro in je tudi čedno. V glavnem smo zadovoljni, vendar pa bi raje ostali pri »Asti«, ker se kolegij ne nahaja tako v centru mesta.

Ogledali smo si tudi pokale, ki jih je ogromno.

Okoli 80 pokalov

ki pa razen petih ne predstavljajo velike vrednosti. Vsek zmagovalci ga dobi, ostali plasirani pa plakete oziroma kolajne.

Dobili smo tudi gratis-karte za cestno železnico, za razstavo in izkaznico, s katero imamo marsikje popust.

Počutimo se dobro, Janež in Skušek pravita, da sta kot risa; vsi ostali smo tudi zadovoljni in zdravi. Čakamo na jutrišnji dan — soboto, ker nastopijo naši telovadci z optimizmom. V nedeljo je parada oziroma defile. Zadnji nastopimo atleti v ponedeljek dopoldne, popoldne pa je razdelitev nagrad.

Plavalec Žižek postavil nov rekord

Uspehi, ki jih dosega Branko Žižek — naše gore list — presenečajo in so skoraj neverjetni. Od enega do drugega plavalnega mitinga je boljši in dosega čase, ki ga postavljajo ne samo med najboljšimi plavalci v Evropi, ampak na svetu sploh. V teku dobrih desetih dni je na progi 400 m v prostem plavanju postavil naslednje čase:

23. julija v Dubrovniku 4:51,6;

1. avgusta v Splitu 4:49,4;

4. avgusta na Sušaku 4:46,4.

Kot primer navajamo rezultate tujih najboljših plavčev. Letos ima najboljši čas na progi 400 m Nemec Köninger iz Magdeburga s 4:56,3. Evropski rekord na tej progi drži še vedno Jean Tavis, ki ga je postavil v Parizu še leta 1931 s 4:47. Olimpijski rekord ima Amerikanec Medica s 4:44,3. Medica ima tudi svetovni rekord s 4:38,7. Te številke nam pokažejo, da je Branko Žižek plavalec svetovnega slovesa in da imamo v tem sijajnem športniku največji up za olimpijske igre prihodnje leto. Rezultati, ki jih je postavil Žižek so sicer postavljeni v morski vodi in ne v predpisanih regularnih bazenih. Vendar so ti rezultati tako dobri, da smemo lahko trditi, da bi jih Žižek ob primerni konkurenci tudi dosegel v predpisanem bazenu. Zadnji plavalni dvoboj med dubrovničkim Jugom in sušačko Viktorijo pa je tudi prinesel rezultate, ki naš svimim postavljajo na odlično mesto med evropskimi državami. V Šteti 4 krat 200 m prosto je štafeta sušačke Viktorije postavila čas 9:18, kar je za celo sekundo boljše kakor čas, ga je dosegla nemška reprezentanca na tej progi v dvoboju s Madžarsko. Razvoj plavalnega športa pri nas zaznamuje v zadnjih dveh letih takšen napredek, da preseneča slednjega najbolj optimističnega računarja. Žal, da je ta napredek viden le bolj pri obmojskih klubih, dočim je naša Ilirija malo zaspala, vsaj kakor se zdi na zunaj. Ena najuspešnejših plavalnih prireditve letos je gotovo dvoboj Jaga in Viktorije na Sušaku. Pri tem dvoboju je bilo postavljenih kar pet novih jugoslovanskih rekordov. Ta dvoboj pa je tudi pokazal, da ima Viktorija trenutno najmočnejšo plavalno ekipo v Jugoslaviji.

Gradjanski (O) : Bačka 2:2

Subotica, 6. avgusta. b. Tukaj je bila tekma med Gradjanskim (Osijek in Bačko (Subotica), ki je končala z rezultatom 2:2 (1:2).

Skoplje—Tetovo—Skoplje

Belgrad, 6. avgusta, m. Davi je pričela v Skoplju kolesarska tekma na progi Skoplje-Tetovo-Skoplje. Tekme se je udeležilo 16 kolesarjev. Prvi je prišel na cilj Mirko Nikolič v 3 urah, 6 minutah in 3 sekundah.